

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque
Exercendi se cum fructu in præsentia Dei**

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Quinque diversæ species orationis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

Sancti materiam esse scrupuli semper existimârunt, si mentis suæ attentionem à Deo vel minimum abstraxissent, quo fieret, ut etiam in iis, quæ maximè ex improvise evenire solent, etiam viri sapientissimi, maximeque spirituales, subito ad illum advertere atque elevare mentem non valerent. Etenim de S. Martino legimus, quod ubi nocte quadam in illius cella improvisum fuisset natum incendium, ille evigilans, seque mediis in flammis constitutum videns primò statim cogitavit aperto ostio periculum effugere, neque mox in Deo mentem suam defixit, aut illius imploravit subsidium. Verum ubi se recollegisset, amarissimè hunc suum defectum plorare cœpit. E quo liquet, quomodo sanctæ animæ nunquam non contendant, ut in omnibus rebus primæ semper cogitationes suæ sint de Deo.

*Exemplū
notabile.*

Tertio nomen *orationis* sumitur etiam paulò latius, non solum pro quacunque mentis nostræ ad Deum elevatione, sed etiam pro omni *collocutione & conversatione* creaturæ cum Deo suo. Verùm uti quinque modis cum Deo conversari possumus, etiam sunt

*Tertiana
ceptio no-
minis ora-
tionis.*

Quinque diverse species orationis.

PRimò colloquimur cum Deo ore, & hæc vocatur *oratio vocalis*. Secundò corde sine strepitu labiorum, & hæc vocatur *oratio mentalis*. Tertio conjunctis simul voce & affectu cordis, aut alterum alteri permiscendo, & hæc dicitur *oratio mixta*. Quarto brevibus versibus, aspirationibus, cordisque inflammationi

*Præcedens
acceptio
non respi-
cit nisi ele-
vationem
volunta-
tis in Deū.
Hæc verò
respicit*

elevationē intellectus: ille enim dicitur esse in oratione, qui meditatatur aut ratio- *cinatur* *circā al-* *quam ve-* *ritatem* *spiritualē,* *ut inde profectum aliquem hauriat interiorē.* *mati ad Deum elevationibus, & hæc vocatur oratio jaculatoria. Tandem simplici ac nuda* *spiritus nostri cum Deo occupatione, & hæc vocatur oratio unitiva, sive contemplativa;* *quæ omnia paulo nobis sunt enucleatius exponenda.*

1. Quando nos applicamus orando Deo, recitando devotè orationem dominicam aut officium divinum, sive alta voce in publico, sive submisse in privato, vocatur *oratio vocalis*, quia ore ac voce illa efformatur oratio.

2. Quando loquimur absque ullis verbis aut vocibus ore prolatis, sed solum interius mente & cogitatione conversando cum Deo, appellatur *oratio mentalis*.

3. Possumus aliquando etiã orationi vocali intermiscere devotas quasdam ac pias cogitationes sive considerationes, atque aliquando quibusdam versibus aut etiã verbis considerandis immorari, ut exinde lumen aliquod aliquemve pium devotionis affectum hauriamus. Et hæc est *oratio mixta* ex vocali & mentali.

4. Sæpe accidit, ut anima ardenti quadam affectione accensa, fortiterque, aut ex lectione pia, aut subito Dei motu, aut pia aliqua exhortatione, discursu & colloquio spirituali, aliaque consimili ratione, excitata corde aut etiã ore producat actus aliquos & affectus per breves, verùm efficaces, quasi totidem jacula Deum versus actualiter directã, atque ista ad Deum elevandi sese methodus vocatur *oratio jaculatoria*, seu *aspirativa*.

5. Tandem quando anima interius extraordinaria-

dinatiâ se tactam advertit gratiâ, quæ illam in secretum cordis invitans & appellans cubiculum, ut audiat & recipiat à Deo secretas instructiones, dona & lumina cœlestia in altissima pace; & ut æternarum voluptatum suavitatem prægustet, hoc orandi genus vocatur *orare in spiritu*. seu *in unione spiritus cum Deo*, eo quod oratio ista perficiatur in profundo animæ, sine discursu aut ratiocinatione composita, sed simplici quasi quodam intuitu, qui illam afficit & suaviter in eo quod experitur ac possidet, intra semetipsam oblectat. De hoc extremo orationis genere hic non tractabimus, sicuti nec de oratione vocali, verùm istam materiam in alteram nostri Directorii partem, quæ propria Professorum est, rejicimus. In hoc igitur tractatu tantùm agemus de tribus aliis orationis speciebus, scilicet de mentali, mixta & aspirativa, quia istæ Novitiis absolutè necessariae sunt ad perfectam acquirendam introversionem & interiorem cum Deo conversationem.

CAPUT II.

De oratione mentali.

O*Ratio mentalis*, juxta ipsam nominis significationem, nihil aliud est, quàm interior discursus & quædam connexio sive coordinatio bonarum cogitationum & sanctorum affectuum circa materiam aliquam, è qua profectum suum spirituale anima haurire desiderat.

Est

Definitio.

Est